

היכל הוראה

פסקי דינים * תשובות * הוראות

מבי מדרשא "היכל הוראה" • מיסוד שר ההוראה מרן ה"קנה בשם" זי"ע בראשות בנו נאב"ד היכל הוראה הגאון הגדול רבי משה בראנדסארפער שליט"א מגדולי פוסקי דורינו ובעל שו"ת היכל הוראה * י"ל ע"י איגוד הרבנים תלמידי "היכל הוראה"

גליון כד * פרשת ניצבים - וילך תשפ"ג

בין כותלי ההיכל

פסקי דינים מתוך שאלות ותשובות שעלו על שולחן ההיכל לפני מורינו הרב שליט"א

נישואי בחור חלל לגיורת

בשבוע האחרון בא לדון בהיכל הוראה לפני מוריני הרב שליט"א אחד מרבני הקהילות המיועדות לבעלי תשובה, והוא אודות תלמיד אחד שמתקרב לשמירת תורה ומצוות ושם משפחתו "כהן", ואף הוא שייך למשפחת הכהונה, אך עתה הציגו לו שידוך עם בחורה אחת יראת שמים ושומרת תורה ומצוות כדת וכדין, ולאחר שכבר גמרו בדעתם שהם ראוים זה לזה גמרו בדעתם לינשא. אולם דא עקא שעשוי נתברר שהבחורה היא גיורת האסורה לכהונה, ואז בא אצל רבו ושאל אותו אם יכול לישא אותה לאשה. הרב שראה שהדבר מנוי וגמור עמו, לא ידע לשית עצה בנפשו איך לעכב אותו מלישא אותה לאשה, שהרי בהיותו כהן היא אסורה עליו. לפיכך בא רבו יחד עם הבחור אל מוריני הרב שליט"א להורות לו את הדרך ילך בה, וסיביר לו את גודל קדושת הכהונה שבשבילה אין ראוי לכהן לישא גיורת לאשה, ובפרט שעל ידי מעשה זה הוא מחלל את כל זרעו הבא אחריו. מקדושת הכהונה, ובוה ישפיע עליו שיסוג אחור מחפצו ורצונו. כשראה מוריני הרב שליט"א שכלתה ונחרצה אצלו לעשות השידוך הנ"ל, וקשה לו מאד ליסוג אחור, הסביר לו בטוב טעם ודעת חומר הענין שלא יעלה על הדעת לעבור על איסור חילול הכהונה. ולפלא היה בעיני מוריני הרב שליט"א איך הבחור עומד בדעתו בכל חוקי בעיניו זה על אף שכבר ידע והתבונן שתורת ישראל היא האמת היחידה, וזאת התורה לא תהיה מוחלפת, וכל דבריה וציווייה אמת וצדק, ושצריך לקיים כל מצוותיה כדת וכדין, אך בכל זאת אינו נרתע מרצונו וחפצו לישא את הגיורת האסורה עליו לאשה.

ברם, קודם שהורה מוריני הרב שליט"א הלכה למעשה בענין זה, בירר אחר יוחסו, כי מצאו באלו המתקרבין ליהדות (כמובא בפוסקים) שיש להם פסולה לכהונה קודם לכן. לזאת עלה בדעת מוריני הרב שליט"א לירד לעומק השיתין, ולבדוק אחר כהונתו ואכן לאחר החקירה והדרישה על מוצאו ועל שלשלת הדורות שקדמה לו, עד שנתברר לו שאמו של אותו בחור קודם שנשאת לאביו הכהן דרה עם גוי כמה שנים, ובהיות שכן אביו הכהן שנשא אותה כבר חילל את זרעו, ונמצא שהשואל עצמו הוא חלל, ושוב אין שום מניעה שינשא זה לזה.

לכן הורה מוריני הרב שליט"א לרבו של הבחור שיכול להשיא אותם זה לזה, רק הוסיף ואמר לו לבחור, שטוב יעשה אם ישנה את שם משפחתו, כדי שבדורות הבאים לא יכשלו להעלותם לדוכן, וידע גם הוא שמעתה ואילך אסור לו לעלות לדוכן כי ברכתו ברכה לבטלה, ואין לו שום דיני כהונה, (ובכתבי מוריני הרב שליט"א כבר הרחיב באריכות בנודו זה).

אחר ששמע הבחור את הפסק, פנה ושאל את מוריני הרב שליט"א, כי היות ויש לו אחים שמחזיקים את עצמם בכהונה, האם עליו להודיע להם, והורה לו, שבאמת כנים ונכונים הדברים שצריך להודיעם שאבדה מהם קדושת הכהונה, ולפני עיור לא חתן מכשול.

קניית מקום בבית הכנסת לימים נוראים ממועות מעשר

מותר לקנות מקום בבית הכנסת לימים נוראים ממועות מעשר. אך הוא ב' תנאים: א. דוקא כשהיה דעתו לכתחילה בשעת קניית המקום דישלם ממועות מעשר, אבל אם בשעת קניית המקום לא נתכוין ליתן ממועות מעשר ואח"כ רוצה לפרוע ממועות מעשר אסור. ב. דוקא באופן שכשהתחיל לנהוג בהפרשת מעשר כספים התנה שיוכל לעשות ממנו כל דבר מצוה, אבל אם בג"פ הראשונים נהג להפריש מעשר מריוח שלו ולתתו דוקא לעניים אז אינו יכול לשנות ולעשות ממנו דבר מצוה אחר. כאן המקום לציין דאין ללמוד מתשובה זו שיכולים לקנות כל דבר מצוה ממועות מעשר, אלא דבכל דבר מצוה כגון אתרוג שופר וכדו' יש לדון בפני עצמו, כי ישנם פרטי דינים שמשנים הדין בכל מצוה באופן אחר, כמבואר בפוסקים.

משיכת כסף מכספומט שהבנק גובה על זה עמלה אם יש בזה חשש ריבית

מכונת הכספומט שממנה יכול כל אדם שיש לו חשבון בבנק למשוך כסף מחשבונו, אך הנה הבנק גובה עמלה על כל משיכת מזומנים שנעשית דרך הכספומט, הרי שאין בזה ריבית, זאת מפני שהעמלה שהבנק נוטל אינו עבור המתנת מעות - כלומר עבור עזבו הזמן שעובר ממתן שמשך את הכסף עד לזמן שהבנק גובה ממנו את הכסף חזרה, אלא תשלום חד פעמי עבור הפעולה עצמה.

בענין התיזומת של לולבים מזן דרי שאינם סגורים בסוף התיזומת אם יש חשש הימנע

לולבים של זן דרי שבתיומת שלהם סדק צר כדמות כזה « ויש כאלו שפוסלים אותו. והלולבים אלו שמחמת קשיותם, בהכרח שלא ידובקו זה לזה עד קצה האחרון, כמו שנראה בחוש, ובאמת אינם חלוקים כלל שהרי הם דבוקים ממש, וזה ודאי אינו נחשב כנראה כשנים שהרי העלה מחמת עצמו הוא דבוק עד למעלה רק שאין יכול להיות דבוק עד סופו ממש מחמת שיפוע שני העלים. הרי שבאופן זה לא חשבי הימנע, וגם אין סופו להחלק ע"י הנענועים, שהרי אין לו תחילת סדק שכך הוא טבע גידולו שהוא דבוק מתחילתו עד למעלה, וכשאין לו סדק אינו נקרא הימנע שהרי כל ענין הימנע הוא מה שנפעל על ידי הרחבת הסדק. על כן לולב זה אינו נחשב להימנע, והרי הוא כשר ומהודר לברכה לכל החוגים.³

1. אודות מה שנשאל מוריני הרב שליט"א (היכל הוראה ח"א הוראה קסח) השיב, כי הנה שאלה זו תלויה בג' שאלות: א. אם מעשר כספים צריכים לתת דוקא לעניים או אפשר לתת אפי' לשאר מצוה. ב. על הצד דאפשר לתת מעשר כספים לשאר מצוה, אם החזקת בית המדרש נחשבת לדבר מצוה שיהא מותר להחזיקה ממעשר כספים. ג. אם נאמר דמותר לתת ממעשר לשאר מצוה וכן דהחזקת בית המדרש נחשבת לדבר מצוה אם מותר שתהיה לו טובת הנאה במה שנותן המעשר להחזקת בית המדרש.

הנה כתב הרמ"א בשו"ע י"ד (סימן רמט סעיף א'), אין לעשות ממעשר שלו דבר מצוה כגון נרות לבית הכנסת או שאר דבר מצוה רק יתנו לעניים [ומקורו ממנהר"ל הלכות ראש השנה], ע"כ. אלמא דמעשר כספים צריכים לתת לעניים דוקא ולא לשאר מצוה. אמנם בבאר הגולה שם פירש שלא בא [הרמ"א בשם מהר"ל] למעט אלא מצוה שכבר נתחייב בה אבל מצוה שלא נתחייב בה מכבר, מודה מהר"ל שרשאי לעשות ממועות מעשר [עיין ש"ך ס"ק ג' מה שכתב המהרש"ל והדרישה בשם תשובת מהר"ם ועיין שם בפ"ת ס"ק ב' מה שכתב ע"ז]. וכדברי הבאר הגולה משמע בט"ז ס"ק א', ע"ש.

ואכתי נשאר ליישב רק שאלה ב' אם החזקת בית המדרש נחשבת לדבר מצוה שיהא מותר להחזיקה ממעשר והנה בערוך השולחן סימן רמט סעיף ח' משמע בפירוש דהחזקת בית המדרש נחשבת לדבר מצוה לגבי מעשר דכתב דכל מה שנותן צדקה למשרתי הקהלה ודאי דהוי בכלל צדקה והוי בכלל מעשר, וע"ש עוד בתשובה.

2. שו"ת היכל הוראה (ח"א הוראה קסג).

3. בתשובה לשואל (שו"ת היכל הוראה ח"ג הוראה מג) אשר שאל, כי מאחר שבציוורים המובאים בש"ס וילנא ברבינו חננאל על הדף (סוכה לב ע"א) וכן בציוורים ברא"ש (שם פי"ג סימן ד') וברי"ף שם רואים שיש ריוח הרבה בין קצות העלים. ופשוט דלדעת המחבר בכה"ג הוא כשר לכתחילה ואף מהודר דלשיתו כל פסולי לולב הם רק ברוב עלים והלולבים הבאים למקומותינו לא נראה בהם הסדק הזה אלא בתיומת, ואפילו לדעת הרמ"א שפסולי לולב הם בתיומת מכל מקום פסול דמיחזי כהימנע הוא רק כשיש ריוח גדול בין העלים ולא כמו הריוח שיש בלולבים הבאים לכאן.

הושיב מוריני הרב שליט"א, כי הנה הדברים מדוייקים בדברי המחבר והרמ"א בסיומן תרמ"ה (סעיף ז') וז"ל: נסדק אם נתרחקו שני סדקיו זה מזה עד שיראו כשנים, פסול, ע"כ המחבר. ועל דברי המחבר אלו הוסיף הרמ"א ואפילו לא נחלקה התיומה העליונה בענין שיפסול הלולב מזה נחלקה התיומת. וכתב המשנ"ב (ס"ק לב): פ"י שלא נסדק העלה האמצעי עד השדרה ואפילו נסדק רק מקצתו, שמחמת נחלקה התיומת דעת הרבה אחרונים שאין לפסלו, מ"מ כיון שנתרחב הסדק עד שניראה כשנים פסול, ויש לזהר הרבה בזה.

עכ"פ חזינו דגם לדברי הרמ"א אין פסול הימנע פסול עצמי אלא הוא משום פסול דנסדק, דבנסדק בעלמא שלא מחזי כשני ראשים אינו נפסל אלא טפח או רובו של עלה אבל אם נסדק ונעשה כשני ראשים אז נפסלת אפילו בפחות מזה משום דמחזי כהימנע, ופסול זה הוא פסול של מראית העין מחזי כשני ראשים, ופשוט דדוקא כשנתרחקו הסדקים זה מזה באופן שהוא נראה ממש כשנים, יש לפסולו מטעם זה.

כמו כן מה שפסלו אפילו נסדק משהו הוא רק מטעם היש מחמירין שפסלו אפילו אם נסדק קצת כמש"כ במשנ"ב (שם ס"ק יט) דע"י הנענועים רגיל להיות בסופו סדק כולו וכו'. עוד כתב שם במשנ"ב דמדינא אין לחוש לזה כלל כן זמן שלא נחלק רובו ועיין לקמיה בסעיף ז' דאם נתרחקו ב' סדקיו זה מזה עד שנראה כשנים פסול, עכ"ת. ד"ר ל' דבנחלקה אם נראה כשנים פסול אף אם לא נחלק רובו דהשתא מטעם דמחזי כהימנע איתין עלה.

ברם, בדרך כלל ענין זה מצוי בזן הנקרא לולבי דרי, אמנם אותם הלולבים הבאים מאל עריש, הרי שם באמת יש לחשוש להם שמא הוי הימנע, וטעות גדולה נפוצה אצל המון העם שאינו יודע מציאות הדברים כפי האמת הן מעדיפים לקחת לולב שיש לחשוש בו לנקטם ראשו ומניחים הלולבים שהם חושבים עליהם שנפסלו מחמת דמחזי כהימנע, אך לדברינו הנ"ל לא טוב עושים וה' הטוב יכפר בעדם שמחמת חוסר ידיעתם עושים הטפל לעיקר, וכן מוריני הרב שליט"א מורה למעשה לכל הרבנים הממיינים לולבים שאפשר לכתחילה לשים זאת באריות הנימכרים למהדרין.

מילי דהוראה

אחד מגדולי סוחרי האתרוגים שיש לו מטעי אתרוגים גדולים בארץ מרוקו בא אל מורינו הרב שליט"א ב"היכל הוראה", וסיפר לו דבר פלא, שיכול האתרוגים שגדל השנה במטעים שלו במרוקו הוא יכול דל מאד ביחס לשנים קודמות, ונראה לו שסיבת הדבר היא כיון שאתרוגי ארץ ישראל תובעים עלבונם, זאת מפני שבשנה שעברה שהיתה מוצאי שנת השמיטה הרבה מיהודי ארץ ישראל שבכל שנה לקחו אתרוג ארץ ישראל דווקא נמנעו מלהשתמש באתרוגים של ארץ ישראל, ולכן אתרוגי ישראל תבעו עלבונם.

אמר לו מורינו הרב שליט"א, שיש יסוד לדבריו, וכבר מצאנו לרב ערוך השלחן (אורח חיים סי' תרמח סכ"ט) וז"ל: כל איש מישראל אשר נגע יראת ד' בלבו לא יקח רק אתרוגי ארץ ישראל ואיך לא נבוש ולא נכלם בדבר מצוה שנוכל לקיימה מפרי ארצנו הקדושה ליטול דווקא מארץ העמים אוי לה לאותה בושא אוי לה לאותה כלימה ועל זה נאמר וימאסו בארץ חמדה ולכן יש לזיזה בזה מאד מאד, עכ"ד. והוסיף על זה מורינו הרב שליט"א, כי ודאי שאין הדברים אמורים בבני ארץ ישראל שנוטלים כל שנה אתרוגי מרוקו רק כתוספת הידור, ואילו עיקר מצותם יוצאים ידי חובה באתרוגי ארץ ישראל, אלא רק באלו מבני ארץ ישראל ששנה שעברה העדיפו לקחת רק אתרוג ממרוקו עליהם נאמרו דבריו. וכידוע שכל גדולי ארץ ישראל ששבחו את האתרוג המרוקאי, גם הם נטלו לעיקר המצוה את האתרוג הארץ ישראל, ונטלו גם עם האתרוג המרוקאי.

'עט הדר' שמועיל להסיר נקודות שחורות מהאתרוג

בשנים האחרונות הומצא 'עט הדר' אשר הוא כדמות עט שעל ידו אפשר להסיר בנקל נקודות שחורות ומחוסם האתרוג, זאת על ידי שיש על קדקדו חומר חריף שממס את המקום שהוא נוגע בו, וממילא הנקודות השחורות נמסים ויורדים.

הכלל הוא, אם שוטף במים את המקומות שהסיר מהן נקודות שחורות מיד לאחר פעולת ההסרה ע"י העט, מותר להשתמש בו לכתחילה. אמנם מחמת זה ראוי ונכון להקפיד שלא להשהות החומר על האתרוג עצמו, ומיד לאחר שטיפל החומר פעולתו ויעלם הנקודה השחורה, ישטפנו במים ויסירונו כדי שלא יוצר כתם לבן, כי אז יש גם חשש של שינוי מראה.

4. אודות מה ששאל הממציא העט למורינו הרב שליט"א (עיין ש"ת היכל הוראה ח"ו הוראה נד) אשר השיב לו כי הנה לפי ההוראות למשתמש, לאחר שמנקים על ידו את הנקודה יש לשתוף מיד את המקום במים כדי שלא ישאר עליו החומר החריף היוצא מן העט שעל ידו הוא מרכז את הנקודה ומועיל להסירה, ואם לא ישטפו את האתרוג לאחר השימוש בעט אז נותר במקום ההוא כתם לבן מחמת חריפות החומר שבבואו במגע עם הגלד החיצוני של האתרוג הוא משנה את צבעו.

אם כן גם יש להסתפק, שאולי יש לחוש לכבוש באתרוג במשהו, כי הלא סוף סוף באמצעות החומר החריף הגלד החיצוני נעשה כבוש במגעו עם החומר החריף ובפרט במקום הנקודה, ומבואר בשו"ע (א"ח סי' תרמח סעי' טו) דאתרוג שהוא כבוש בחומץ או מבושל וכו' פסול. ובמשנה ברורה (שם סי' טד) כתב דכבוש בחומץ אפילו לא שהה אלא כדי שירתיח הוי כמבושל.

והנה כאן אולי מחמת חריפות החומר, כדחזינו שהוא פועל מיד בהסרת הנקודה, נימא דהמקום שמתחת הנקודה וסביבותיו נחשב ככבוש [ואף שבחומץ בעיני זמן של כדי שירתיח אפשר שבנדון דידן שהחומר חריף ביותר סגי בשינוי מועט], והוי כבוש במשהו שעל זה דן בבאור הלכה (שם ד"ה יפנה עליה), עיין בדבריו. אם הוא מוריד הנקודות השחורות, ולפיכך הורה שם מורינו הרב שליט"א שתיכף אחר שהוריד את הנקודה מיד ישטפנו במים, אז אין חשש כבוש וגם לא ישנה את צבעו על האתרוג במקום שנוגע העט, ובאופן כזה אפשר להשתמש עם העט הדר כדי להוריד את הנקודות.

הלכה והוראה בישראל

כניסת כהנים לקבר יתרו

תשובת מורינו הרב שליט"א לראש ישיבה ששאל אותו אם תלמידי הכהנים מותרים בכניסה לקבר יתרו לקראת נסיעתם למקומות הקדושים בימי הרחמים והסליחות

יום שני יא אלול תשפ"ג
בבי מדרשא היכל הוראה ירושת"ו

ע"ד מה שנשאלתי מאחד מראשי הישיבות היות ועתה לפני הימים הנוראים דרכו לעשות נסיעה למקומות הקדושים אשר בגליל יחד עם תלמידי הישיבה כמו שהביאו הפוסקים שלפני ר"ה זכות גדולה היא להשתטח על קברי צדיקים (עיין סטה אפרים סימן תקפ"א סי' ט) והם רוצים ליכנס גם לקבר יתרו ואחר שיש בישיבתו הרבה כהנים הוא מסתפק אם יכולים ליכנס למבנה הבנוי על גבי הקבר שהרי ההלכה היא שקברי עכו"ם אינם מטמאים באהל והיותו והראו לו דברי האור החיים הקדוש (במדבר י' ט) שכתב דמתוך דברי המכילתא בפרשת יתרו שנחלקו ר"א המודעי ור' יהושע על מה שנאמר וישלח משה את חותנו דר' יהושע אומר שלחו מכבודו של עולם, ר"א המודעי אומר אמר לו כלום הנר מהנה אלא במקום החושך מה אני מהנה בין חמה ולבנה אלא אני הולך לארצי ומגירי כל בני מדינה ואביאם ללמוד וכו', מתוך דבריהם משמע שרבי יהושע סובר שיתרו לא נתגיייר ושלחו משה מכבודו של עולם ור"א המודעי סובר שנתגיייר, עכ"ד האוה"ח הקדוש. וכיון שכן הרי כידוע קברי עכו"ם אינם מטמאים באהל.

והנה ראשית מה שאמר שקברי עכו"ם אינם מטמאים כבר כתב המחבר (יורה דעה סי' שעב ס"ג) דקברי עובדי כוכבים, נכון לזיזה הכהן מליחך עליהם: (מהר"מ ותוס' פ' המקבל) ובהגה שם: אף על פי שיש מקילין (רמב"ם והגמ"י בשם ס' יראים), ונכון להחמיר, עכ"ד. הרי דגם לרמ"א כך היא ההלכה שיש להחמיר ועיין במ"ש הגרעק"א בכתב וחותם תנינא תשובה סי' י' דמש"כ המחבר נכון לזיזה הוא משום דראוי להחמיר להלכה, ודלא כמש"כ הגאון ר' יעקב מליסא [החיות דעת] שמה שכתב המחבר יש לזיזה הכונה דיש לזיזה בזה רק לכתחילה כי אפשר לו לילך בדרך אחר, ע"כ. ומשמע דאם אין לו דרך אחר מותר לו לילך שם, וגם לדבריו ודאי דלכתחילה ראוי להמנע מליכנס לשם, מעתה אפילו נימא דיתרו היה גוי אכתי ראוי להחמיר ושלא ליכנס למקום קברו.

והנה כבר האירכו בזה הרבה הפוסקים וכתבו בדמקום הצורך ובמקום מצוה יש להתיר ובג"ד שהוא בשביל להשתטח על קברי צדיקים אף שיש בזה ענין גדול אבל ודאי שאין להתיר לכתחילה בשביל זה.

ומה שרוצה לומר שיתרו היה גוי, הנה גם האור החיים הקדוש בעצמו כתב דהוא מחלוקת התאים, וא"כ גם לדבריו אכתי מידי ספק לא נפקינן ובפרט דבגמ' זבחים (ט"ז א) איתא להדיא וישמע יתרו כהן מדין - מה שמועה שמע וכו' ונתגיייר. הרי להדיא שנתגיייר. וכן כתב הרמב"ן להדיא (שמות י"ג יג) גם יתכן לפרש שסידר הכתוב כל ענין יתרו, אבל היה זה אחר שעמד עמהם ימים רבים, ונתגיייר במילה וטבילה והרצאת דמים כמשפט (עיין רמב"ם הל' איסורי ביאה פ"ג הלכה א-ה שביאר משפט הגרות כיצד), ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם. עמו ביום חתונתו כי חתן דמים הוא, ע"כ.

ועל כן הוריתי לשואל דין קבר יתרו הוא כדין קברי ישראל לכל דבריו ואם יבואו הכהנים לשם ימתינו בחוץ ושם יתפללו ואסור לכהנים להיכנס שם שמתמא באוהל. רשמתי את אשר חנני השי"ת משה בראנדסדארפער

היכל הוראה

מיסוד נאמן ישראל ש"ה הוראה מרן ה"קנה בשם" זק"א
בנשיאות בנו מורינו הגאון הגדול רבי משה בראנדסדארפער שליט"א
גאב"ד ימות"ס היכל הוראה

רח' זוננפלד 3 ע"מ"ק ירושלים ת"ו טל' 02-5322775

י"ז אלול תשפ"ג לפ"ק

בס"ד

הודעה נחוצה לבעלי תוקע ובעלי שופרות

הגנו בזה אחרי שהגיעו אלינו ב"היכל הוראה" בשנים הקודמות וכן השנה, כמה שופרות שבדקו אותם ונמצאו פסולים או שהיו כשרים רק בדיעבד, ולא אחת לאחר הבדיקה לא היה זמן לתקנו או לרכוש שופר חדש, על כן מן הראוי לבדוק את השופר כמה ימים קודם ראש השנה שיהיה ראוי למצות תקיעת שופר כמובא בפוסקים (מט"א סי' תקפ"ו סעי' יז), בעוד מועד כשיש זמן מספיק לתקן את השופר, ואם א"א לתקנו אזי יהיה לו זמן לקנות שופר חדש המתאים לו [וכן היה מנהג אצל גדולי ישראל לבדוק השופר בערב ראש השנה אפי' שהיו תוקעין בו בכל חודש אלול עיין בספר בית ישראל מנהגי מאטטערסדארף (ח"ח עמוד רצד) שמביא מרבינו מרן הקנה בשם ז"ע שכן ראה אצל מרן אדמו"ר הגה"ק מתולדות אהרן ז"ע שבדק בעצמו השופר בערב ראש השנה].

וע"ז באעה"ח בברכת כתיבה וחתימה טובה
הנהלת היכל בשם מורינו הרב שליט"א

הפקדו: "ואנמור" 105646-33-053

איגוד הרבנים
תלמידי היכל הוראה
בארה"ק העונים
לשואלים דבר ה'
זו הלכה

יחשלים	ח'פה
בית שמש	ק'רת ספר
ביתר	ד'מניאל
ב'י ברק	ט'בריה
טל סטון	צ'פת
אשדוד	אור הגנוז
עוד	מ'ך הגליל
תעננה	

זמני קבלת קהל במרכז "היכל הוראה" בירושלים רח' זוננפלד 3 טל' 02-5322775

א-ה מהשעה 10:00 לפנה"צ עד 9:00 בערב רצוף	ע"ש"ק וערב י"ט לפנה"צ 11:00 עד 1:00	שבת ויו"ט משעה קודם השקיעה עד רבע שעה קודם השקיעה	מוצש"ק ומוצאי יו"ט מחצי שעה אחרי זמן ר"ת למשך שעה
---	---	--	--

ע"פ תקנת רבינו מרן ה"קנה בשם" ז"ע שאלות דחופות או שאינה סובלת דחי, בכל עת וזמן בימים ובלילות.

בית מורינו הגאב"ד שליט"א
מעל בנין היכל הוראה
רחוב רבינו גרשום 5 [כניסה א' קומה 2] י-ם פל' 05271455774
טל' 053-3111159 פל' 02-5370033

לקבלת הגליון במייל 5322775@GMAIL.COM